

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО БИТОЛА, во совет составен од судиите: Јоска Матески - претседател на советот, Меџит Шазимани и Ристе Ристевски – членови на советот, во правната работа на тужителот АВ Electrolux St.Goransgatan од Стокхолм Шведска, против тужениот Димче Палензовски од Битола, за повреда на право од индустриска сопственост, вредност 40.000,00 денари, одлучувајќи по жалбата на тужителот, изјавена против пресудата на Основниот суд во Битола П1-103/15 од 23.11.2016 година, на седницата на советот одржана на 01.03.2017 година, донесе:

ПРЕСУДА

Жалбата на тужителот, СЕ ОДБИВА како неоснована.

Пресудата на Основниот суд во П1-103/15 од 23.11.2016 година во ст.1 и 2 од изреката, СЕ ПОТВРДУВА.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужителот да му плати на тужениот на име второстепени трошоци вкупен износ од 83.436,00 денари, во рок од 15 дена по приемот на пресуда.

Поголемото барање на тужениот за надомест на второстепените трошоци над досудениот износ до бараниот износ од 84.036,00 денари СЕ ОДБИВА како неосновано.

Образложение

Со побиваната пресуда на Основниот суд во Битола одбиено е како неосновано тужбеното барање на тужителот со кое побара да се утврди дека тужениот го повредил правото на трговска марка на тужителот за трговските марки Electrolux со регистарски број 03982 и Electrolux со регистарски број 03983, на начин што овие трговски марки тужениот неовластено ги користи како регистрант во домените elektroluks.mk, elektrolux.mk и elektroluxpalenzo.mk при Македонската истражувачка мрежа MAP-нет, како и да се утврди дека тужениот го повредил правото на трговска марка на тужителот за трговската марка ZANUSSI со број на пријава TM-2013/556, па да му се забрани на тужениот да ги користи трговските марки на тужителот и тоа како што се наведени во изреката на побиваната пресуда, како и барањето за надомест на процесните трошоци.

Задолжен е тужителот да му плати на тужениот на име трошоци на постапката вкупен износ од 163.218,00 денари, додека поголемото барање на тужениот за надомест на трошоците над досудениот износ до бараниот износ од 264.180,00 денари е одбиено како неосновано.

Незадоволен од вака донесената пресуда, во законски предвидениот рок жалба изјави тужителот преку неговиот полномошник адв.Живка Костовска Стојковска од Скопје со која истата ја побива по сите законски основи од чл.342 ст.1 од ЗПП, со предлог жалбата да се уважи, пресудата на првостепениот суд да се укине и предметот да го врати на повторно судење пред првостепениот суд, или истата да ја преиначи. Трошоци за изјавената жалба не побара.

Одговор на жалба поднесе тужениот преку неговиот полномошникот адв.Николчо Лазаров од Скопје со кој во целост ги побива жалбените наводи на

тужителот, со предлог жалбата да се одбие како неоснована а првостепената пресуда да се потврди. Побара и трошоци за одговорот на жалба во вкупен износ од 84.036,00 денари.

Апелациониот суд во Битола, одлучувајќи по жалбата, ја испита побиваната пресуда согласно чл.354 од ЗПП, ги разгледа списите по предметот, и по извршената оценка на жалбата и жалбените наводи и предлози, како и наводите од одговорот на жалба, најде:

Жалбата е неоснована.

Неосновани се жалбените наводи на тужителот дека од страна на првостепениот суд се сторени суштествени повреди на одредбите на парничната постапка од чл.343 ст.2 т.14 од ЗПП. Неосновани се бидејќи пресудата е јасна, разборлива, нема недостатоци поради кои не може да се испита, а во образложението се дадени доволно јасни причини за решителните факти од кои се раководел првостепениот суд при одлучувањето, кои дадени причини во целост произлегуваат од изведените докази.

Имено, првостепениот суд од изведените докази утврдил дека тужителот е правно лице со седиште во Стокхолм, Шведска, и е глобален лидер во производство на апарати за домаќинството и за професионална употреба, а истовремено е носител и на бројни национални и меѓународни марки меѓу кои се и Electrolux и ZANUSSI. Овие две марки тужителот ги регистрирал во Државниот завод за индустриска сопственост со посебни регистерски броеви подетално наведени како во образложението на побиваната пресуда, а трговската марка ZANUSSI била регистрирана како во збор така и во изглед.

Тужениот е физичко лице од Битола кој се јавува како регистрант на домените elektroluks.mk, elektrolux.mk и elektroluxpalenzo.mk. Тужениот како негово презиме во личната карта го имал прифатено Палензо Електролуks.

Овој суд смета дека првостепениот суд, со правилна оценка на изведените докази согласно чл.7 и 8 од ЗПП, правилно и целосно ја утврдил фактичката состојба

Врз основа на вака утврденото, првостепениот суд правилно го применил и материјалното право, прифаќајќи дека од изведените докази не се утврдило дека тужениот со регистрирањето на предметните домени му причинил штета на тужителот, дека со тоа предизвикал нелојална конкуренција или дека не постапувал согласно добрите обичаи, поради што донел правилна и законита одлука како во изреката на првостепената пресуда, а со која одлука во целост се согласува и Овој суд.

Тужителот во жалбата наведува дека, со оглед на тоа што од изведените докази произлегувало дека тужениот е регистрант на интернет домени кои во својот назив ја содржеле трговската марка Electrolux со што тужениот неовластено ја користел трговската марка на тужителот на предметните вебстраници, а на кои веб-страници тужениот се споменува како основач на фирмата Електролуks која помеѓу другото се занимавала со прозводство и продажба на електрични апарати, како и тоа што на предметните веб страници биле изложени и се нуделе на продажба производи означени со трговската марка на тужителот а на истите се наоѓале директни линкови кои воделе до официјалната веб страна на тужителот, во случајот произлегувало дека тужениот имал јасна намера да создаде убедување кај трети лица дека е во деловен однос со тужителот односно дека работи со негово одобрение иако тоа не било случај, со што го повредил правото на тужителот на трговска марка во смисла на чл.206 од Законот за индустриска сопственост. Ова дотолку повеќе што, по наоѓање на тужителот, согласно одредбите од

наведениот Закон не било потребно да за заштита на правото на трговска марка постои причинета штета која не била квалификатив на дејствијата на повреда, поради што со дејствијата на тужениот кои биле спротивни на Правилникот за организација и управување со врвните македонски домени .МК и .МКД и на одредбите од Законот против нелојална конкуренција била сторена повреда на трговската марка на тужителот која била соодветно заштитена согласно предвиденото со Законот за индустриска сопственост а со цел злоупотреба на угледот на тужителот и неговите трговски марки и доведување во заблуда на потрошувачите, па по наоѓање на тужителот, тужениот со погоре наведените дејствија постапувал спротивно на добрите деловни обичаи и создавало нелојална конкуренција .

По мислење на Овој суд, ваквите жалбени наводи на тужителот се неосновани.

Ова од причина што, во случајот како тужен се јавува физичкото лице Димче Палензовски кој видно од списите на предметот, во Агенцијата за вработување на Република Македонија-Центар за вработување Битола се води како невработено лице сметано од 18.06.2013 година.

При една ваква состојбана работите, односно во ситуација кога од изведените докази произлегува дека тужениот како физичко лице не вршел промет на стоки и услуги во периодот помеѓу 25.11.2014 година до 16.01.2015 година, во кој период тужителот наведува дека од страна на тужениот било повредено неговото право на трговската марка Electrolux, по мислење на Овој суд, тужениот во наведениот период ниту можел како физичко лице кое не било регистрирано за вршење на дејност да постапува спротивно на добрите деловни обичаи и да создава нелојална конкуренција, поради што не бил во можност да изврши повреда на трговските марки на тужителот.

Имено, согласно чл.206 ст.1 од Законот за индустриска сопственост носителот на трговската марка има исклучиво право да ја користи марката во прометот за означување на своите стоки односно услуги. Во ст.3 од истиот член и закон е предвидено дека носителот на трговската марка има право да забрани користење во прометот од страна на трети лица без негова согласност знак кој е: 1) идентичен со трговската марка за идентични производи или услуги, 2) идентичен или сличен со трговската марка за идентични или слични производи или услуги доколку таквата сличност може да создаде забуна кај просечниот потрошувач, вклучително и можност од асоцијација меѓу знакот и трговската марка и 3) идентичен или сличен со трговската марка за различни производи или услуги, доколку трговската марка има репутација во Република Македонија и доколку употребата на тој знак без оправдана причина претставува нелојална конкуренција или му штети на дистинктивниот карактер или репутацијата на трговската марка. Забраната од ставот 3 на овој член опфаќа и: 1) ставање на знакот на производите или на нивните пакувања; 2) давање услуги или пуштање во промет производи одбележани со тој знак или складирање на производи со таква намера; 3) увоз или изоз на производи под тој знак и 4) користење на знакот при кореспонденцијата, огласувањето и рекламирањето.

Во чл.207 ст.1 од погоре наведениот Закон е предвидено и тоа дека трговската марка не му дава право на носителот да им забрани на трети лица употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња, адреси, престојувалишта, податоци кои се однесуваат на видот, квалитетот, количеството, намената, вредноста, географското потекло, датумот на производство на стоките или давањето на услугите, или кое било друго обележје на стоките, без оглед на фактот што тие податоци се идентични или слични со трговската марка, или претставуваат нејзини делови, под услов да се користат во согласност со добрите деловни обичаи и да не доведуваат до нелојална конкуренција.

Од содржината на погоре цитираните одредби, прозлегува дека заштита на трговска марка претставува заштита од нелојална конкуренција и заштита од создавање на забуна кај просечниот потрошувач и последиците од тоа. Па со оглед на тоа, Овој суд смета дека со самото регистрирање и користење на домен имињата elektroluks.mk, elektrolux.mk и elektroluxpalenzo.mk од страна на тужениот не е сторена повреда на правото на трговска марка на тужителот, ако се има предвид дека тужениот не е субјект кој во наведениот период се занимавал со промет на стоки и услуги, додека тужителот е глобален лидер во производство на апарати за домаќинство и носител на бројни национални и меѓународни трговски марки, односно дека тужениот не може да сноси одговорност само поради сличноста во дел на регистрираните интернет домени со трговската марка на тужителот, дотолку повеќе што текот на постапката не се приложени докази од кои на несомнен начин би се утврдило дека тужениот како физичко лице произведува или продава електрични апарати со трговската марка на тужителот и дека поради таквата евентуална сличност на регистрираните интернет домени е создадена некаква забуна кај просечниот потрошувач и со тоа да предизвикува нелојална конкуренција.

Од друга страна, со оглед на тоа што од изведените докази неспорно произлегува дека предметните домени од 16.01.2015 година во МАРНЕТ се регистрирани на име на друг правен субјект а не на тужениот, Овој суд смета дека на страната на тужениот нема пасивна легитимација да му биде забрането да ги користи трговските марки на тужителот. Исто така, со оглед на тоа што изведените докази неспорно се утврди дека при регистрирањето на домените никаде не се споменува трговската марка на тужителот ZANUSSI, Овој суд смета дека на страната на тужениот нема ниту пасивна легитимација да се утврди дека го повредил правото на тужителот на наведената трговска марка.

Овој суд при одлучувањето ги ценеше и жалбените наводи на тужителот дека првостепениот суд сторил суштествни повреди на одредбите од парничната постапка од чл.343 ст.2 т.7 од ЗПП на начин што на подготвителното рочиште од 26.10.2016 година не му дал можност на тужителот да го приложи сите докази во поткрепа на тужбата и тужбеното барање, дека спротивно на чл.235 од ЗПП извел како доказ вештачења од д-р.Димитар Најденов и д-р Бранко Огненовски, како и тоа дека спротивно на чл.217 ст.3 од ЗПП без причина го одбил предлогот на тужителот за обраќање по службена должност до МАРНЕТ како би се утврдило кои домени се регистрирани на име на тужениот и во кој период. Меѓутоа, како од изведените докази во постапката се утврди дека тужениот како физичко лице не вршел промет на стоки и услуги во периодот во кој тужителот наведува дека било повредено неговото право на трговската марка помеѓу 25.11.2014 година до 16.01.2015 година, односно дека тужениот не е субјект кој во наведениот период се занимавал со промет на стоки и услуги или дека се занимавал со дејности со кои би створил забуна кај просечните купувачи и со кои би предизвикал нелојална конкуренција, Овој суд смета дека ваквите жалбени наводи на тужителот не се од значење за поинакво одлучување, односно дека погоре наведените сторени повреди од страна на судот не влијаеле во донесувањето на правилна и законита одлука.

Овој суд при одлучувањето ги ценеше и останатите жалбени наводи на тужителот, меѓутоа смета дека истите не се од значење за поинакво одлучување во конкретната правна работа.

Имајќи го во предвид погоре наведеното, а согласно чл.357 од ЗПП, се одлучи како во изреката на пресудата.

Согласно чл.160 од ЗПП, овој суд го задолжи тужителот да му ги надомести на тужениот второстепените трошоци за одговор на жалба во вкупен износ од 83.436,00 денари од кои за состав на одговор на жалба со паушал, згломување за редовен правен лек и згломување за странско лице износ од 70.200,00 денари што е во рамките на бараното од тужениот, за ДДВ 18% износ од 12.636,00 денари и за судски такси за одговор на жалба износ од 600,00 денари. Поголемото барање на тужениот за надомест на второстепените трошоци над досудениот износ до бараниот износ од 84.036,00 денари Овој суд го одби како неосновано и превисоко поставено, од причина што тужениот за судски такси за одговор на жалба побарува износ кој е повисок од предвидениот согласно Законот за судски такси.

Претседател на совет - судија,
Јоска Матески с.р.

ПЧ/

